

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
28 У 32280/21
Дана 23.02.2023. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу састављеном од судија Биљане Тамбурковски Баковић, председника већа, Јасмине Минић и Снежане Бјелановић, чланова већа, са судским саветником Младеном Јаковљевићем, записничарем, решавајући, у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., улица ... број ..., чији је пуномоћник Душан Томић, адвокат из Београда, Улица краљице Катарине број 86/23, поднетој против Одбора за професионалну етику Универзитета у Београду, Студентски трг број 1, Београд, ради поништаја решења 02-12 број 612-2294/50-19 од 22.11.2021. године, у предмету стицања звања, у нејавној седници већа одржаној дана 23.02.2023. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Одбора за професионалну етику Универзитета у Београду 02-12 број 612-2294/50-19 од 22.11.2021. године у тачки 2. диспозитива и предмет у том делу **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

II **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** тужени орган Одбор за професионалну етику Универзитета у Београду да тужиоцу А.А. из ..., улица ... број ... надокнади трошкове управног спора у износу од 17.870,00 динара, у року од 15 дана од пријема пресуде.

III **ОДБИЈА СЕ** захтев туженог за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем, тачком 1. диспозитива, одбачена је жалба Б.Б. и В.В. број ... од 22.09.2021. године против решења декана Факултета организационих наука Универзитета у Београду ... број ... од 09.09.2021. године, као изјављена од стране неовлашћених лица. Тачком 2. диспозитива одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца

број ... од 28.09.2021. године и потврђено решење декана Факултета организационих наука Универзитета у Београду ... број ... од 09.09.2021. године. Ожалбеним решењем, на основу одлуке Наставно научног већа Факултета ... број ... од 28.10.2019. године, изречена је мера јавне осуде А.А..

У тужби поднетој Управном суду непосредно, преко пуномоћника, дана 13.12.2021. године тужилац је оспорио законитост решења туженог органа у тачки 2. диспозитива из свих законом прописаних разлога. Навео је да је тужени орган погрешно применио одредбу члана 170. став 1. тачка 2) Закона о општем управном поступку када је закључио да недостаци из првостепеног поступка нису утицали на законитост и правилност решења декана, да је погрешно схватање да се одговор на питање да ли је недостатак у поступању првостепеног органа битан или небитан цени у односу на “прокламовани циљ поступка утврђивања неакадемског понашања” и да, ради оцене значаја неправилности на законитост и правилност оспореног управног акта ваља ценити “и чињеницу да ове поступке по правилу воде и одлуке доносе лица која нису правници”. Даље је навео да схватање туженог органа да диспозитив ожалбеног решења не мора садржати квалификацију наводне тужиоачеве повреде Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду, већ да је за изрицање мере за повреду тог кодекса довољно да из образложења тужиоачевог понашања изнетог у актима који претходе издавању решења декана произлази некаква повреда тог Кодекса, представља покушај туженог органа да дејства материјалне правноснажности управних аката издатих пре издавања решења декана прошири са њиховог диспозитива на садржину њиховог образложења. Истакао је да нису наведени разлози којима се руководио декан када је између три мере за повреду Кодекса професионалне етике одлучио да тужиоцу за утврђену повреду изрекне најстрожу меру, чиме је повређена одредба члана 141. став 4. Закона о општем управном поступку, а било је неопходно и да образложење решења декана садржи “кратко излагање захтева странке”. Указао је да је погрешно схватање туженог органа да иницијални акт, односно пријава тадашњег ректора Универзитета у Београду од 11.07.2014. године нема недостатке који воде његовом избацивању. Указао је и да је образложење оспореног решења неразумљиво будући да тужени орган не негира чињеницу да ожалбено решење има недостатака и да је могло да буде прецизније написано, али сматра да наведени недостаци не утичу на исправност овог решења. На основу наведеног, предложио је да суд донесе пресуду којом се тужба уважава, поништава став 2. диспозитива решења туженог органа и предмет, у том делу, враћа туженом на поновно одлучивање, те обавезује тужени да тужиоцу накнади трошкове управног спора и то за састав тужбе у износу од 16.500,00 динара, таксу на тужбу у износу од 390,00 динара и таксу на пресуду у износу од 980,00 динара.

Поднеском од 18.07.2022. године тужилац је обавестио суд да је Уставни суд дана 30.06.2022. године донео одлуку под бројем IУо-107/21, чију је садржину изложио те је, позивајући се на одредбу члана 60. став 1. Закона о Уставном суду, као и на чињеницу да је оспорени акт издат на основу општег акта за који је одлуком Уставног суда утврђено да није у сагласности са Уставом и законом, због чега се не може примењивати на односе који су настали пре дана објављивања те одлуке, предложио да Управни суд донесе пресуду којом се тужба уважава, оспорено решење поништава у ставу 2. диспозитива и обавезује тужени да тужиоцу накнади трошкове управног спора и то за састављање овог поднеска у износу од 16.500,00 динара.

Тужени орган је у одговору на тужбу, која је у Управном суду примљена дана 28.01.2022. године, навео да је тужба неоснована а изнети разлози у тужби без значаја за решење ове управне ствари, те да је кључно спорно питање да ли је ожалбено решење могло бити донето на основу коначне и правноснажне одлуке Наставно научног већа Факултета организационих наука ... број ... од 28.10.2019. године, која одлука у диспозитиву не садржи квалификацију повреде Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду. Даље је навео да би било корисно да је у диспозитиву те одлуке против које, по ставу Управног суда, није дозвољена жалба, наведено да је тужилац описаним радњама извршења неакадемског понашања учинио повреду члана 22. Кодекса професионалне етике под називом "плагирање" приликом израде докторске дисертације која је предмет овог поступка, али да изостанак овог навођења не мења суштину утврђеног неакадемског понашања тужиоца. Указао је да су наводи тужбе који се односе на наводну мањкавост захтева за покретање поступка за утврђивање неакадемског понашања тужиоца без значаја за решење ове правне ствари јер се тичу поступка пред Наставно научним већем који је окончан правноснажним решењем. Предложио је да суд донесе пресуду којом се тужба одбија и обавезује тужилац да надокнади трошкове овог спора.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, сагласно одредби члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Према стању у списима и разлозима образложења оспореног решења ректор Универзитета у Београду је дана 11.07.2014. године упутио допис број ... декану Факултета организационих наука (у даљем тексту: ФОН), поводом изречених сумњи у оригиналност докторске дисертације тужиоца одбрањене на ФОН-у, уз молбу да га обавести о мерама које је предузео на факултету поводом наведених оптужби. Након ступања на снагу дана 18.07.2016. године општих аката Универзитета којима је уређена надлежност и поступање етичких комисија и Одбора за професионалну етику, проректор Универзитета је у прилогу дописа од 29.09.2016. године Етичкој комисији ФОН доставио предмет тј. пријаву плагијата против тужиоца на даље поступање, указујући да би поступци који се односе на утврђивање неакадемског понашања, који су започети пре ступања на снагу наведених аката, требало да се окончају по одредбама тих аката. У поступку по наведеној пријави, на седници одржаној 08.05.2019. године, Наставно-научно веће ФОН је донело одлуку ... број ... којом је усвојило Извештај Етичке комисије факултета и Стручно мишљење Стручне комисије ... број ... од 03.04.2019. године и утврдило да нема неакадемског понашања тужиоца. Решењем Одбора за професионалну етику Универзитета у Београду ... број ... од 17.07. 2019. године, усвојена је жалба ректорке Универзитета у Београду изјављена на одлуку Наставно-научног већа ФОН ... број ... од 08.05.2019. године, поништена побијана одлука и предмет враћен првостепеном органу на поновно одлучивање. У поновном поступку, у извршењу наведеног решења Одбора за професионалну етику од 17.07.2019. године, Наставно-научно веће ФОН је, на ванредној седници одржаној 28.10.2019. године, донело одлуку ... број ... од 28.10.2019. године, којом је усвојен

Извештај Етичке комисије Факултета ... бр. ... од 26.10.2019. године, без предложене мере, чији прилог чини Стручно мишљење Стручне комисије ... бр. ... од 23.10.2019. године (тачка 1. диспозитива), утврђено да у изради докторске дисертације тужиоца има елемената неакадемског понашања, наведених у Извештају Етичке комисије ... бр. ... од 26.10.2019. године, као и извесних одступања од академских правила цитирања, према Стручном мишљењу Стручне комисије од 03.04.2019. године и Стручном мишљењу Стручне комисије од 23.10.2019. године, те предложено изрицање мере јавне осуде, сходно члану 16. Правилника о раду етичких комисија и Одбора за професионалну етику, и тачке 47. Основа за кодекс о академском интегритету на високошколским установама у Републици Србији (тачка 2. диспозитива). У поступку по жалбама, Одбор за професионалну етику Универзитета у Београду је решењем ... бр. ... од 28.11.2019. године, преиначио одлуку Наставно-научног већа Факултета организационих наука ... број ... од 28.10.2019. године и утврдио неакадемско понашање тужиоца приликом израде докторске дисертације "...", коју је именовани одбранио на Факултету организационих наука 2013. године, тако што је дословно преузео текстове других аутора без навођења имена аутора и извора из којих је текст преузет, као и без јасног обележавања преузетих делова, чиме је учинио повреде Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду из члана 22. (плагирање)(тачка 1. диспозитива), те одбацио, као недозвољен, захтев тужиоца за преиспитивање одлуке Наставно-научног већа ФОН ... број ... од 28.10.2019. године (тачка 2. диспозитива). Против решења Одбора за професионалну етику Универзитета у Београду 10 бр. 612-2294/34-19 од 28.11.2019. године, тужилац је поднео тужбу Управном суду који је пресудом 16 У 19906/19 од 14.06.2021. године тужбу уважио, поништио наведено решење у тачки 1. диспозитива и предмет вратио надлежном органу на поновно одлучивање. Образложио је да је оспорено решење донето уз повреде члана 6. Правилника о поступку утврђивања неакадемског понашања у изради писаних радова а у вези са одредбом члана 7. Правилника о раду Етичких комисија и Одбора за професионалну етику Универзитета у Београду те закључио да, имајући у виду да одлука Наставно-научног већа Факултета организационих наука ... број ... од 28.10.2019. године није одлука из члана 5. став 10. Правилника о поступку утврђивања неакадемског понашања у изради писаних одлука, тужени није могао да тужбом оспорено решење донесе на основу члана 6. став 3. наведеног Правилника на који се у уводу исте позвао.

Поступајући у извршењу пресуде Управног суда, Одбор за професионалну етику је донео решење ... број ... од 09.07.2021. године којим је одбацио жалбе изјављене против одлуке Наставно-научног већа Факултета организационих наука ... број ... од 28.10.2019. године, као недозвољене (тачка 1. диспозитива), наложио декану Факултета организационих наука, као првостепеном органу, да у року од 30 дана од дана пријема овог решења поступи по пресуди Управног суда 16 У 19906/19 од 14.06.2021. године и отклони утврђене недостатке, односно донесе одлуку о изрицању мере на основу одлуке Наставно-научног већа Факултета организационих наука Универзитета у Београду ... број ... до 28.10.2019. године у складу са чланом 5. став 10. Правилника о поступку утврђивања неакадемског понашања у изради писаних радова ("Гласник Универзитета у Београду" број 193/16...206/18) (тачка 2. диспозитива), и одбацио, као недозвољене, захтеве А.А. за преиспитивање одлуке Наставно-научног већа Факултета организационих наука ... број ... од 28.10.2019. године (тачка 3. диспозитива). Декан Факултета организационих наука је, поступајући по наведеном решењу, у складу са чланом 5. став 10. Правилника о поступку утврђивања

неакадемског понашања у изради писаних радова (“Гласник Универзитета у Београду” број 193/16...214/20), као и чл. 14. и 16. Правилника о раду Етичких комисија и Одбора за професионалну етику (“Гласник Универзитета у Београду” број 193/16...215/20), а на основу одлуке Наставно-научног већа Факултета ... број ... од 28.10.2019. године, донео ожалбено решење применом одредбе члана 69. став 1. Закона о општем управном поступку (“Службени гласник РС”, број 18/16 и 95/18). У поступку по жалби тужени орган је, позивајући се на одредбе члана 167. ст. 1. и 2. и члана 170. став 1. тачка 2) Закона о општем управном поступку (“Службени гласник РС”, број 18/16 и 95/18), и члана 6. став 3. Правилника о поступку утврђивања неакадемског понашања у изради писаних радова (“Гласник Универзитета у Београду” број 193/16...214/20), одлучио као у тачки 2. диспозитива оспореног решења. Образложио је да су наводи у жалби тужиоца делимично основани у погледу изостанка потпуно јасних разлога за изрицања изречене мере у образложењу ожалбеног решења, односно да се не види јасно и изричито на коју конкретну повреду Кодекса се мера односи, али да сматра да наведени недостаци нису утицали на законитост и правилност побијаног решења, будући да се јасно види да је оно донето на основу одлуке Наставно-научног већа Факултета организационих наука од 28.10.2019. године, док је основне и релевантне чињенице утврдио Одбор за професионалну етику Универзитета у Београду решењем 10 бр. 612-2294/34-19 од 28.11.2019. године, као и да су те чињенице евидентне и неспорне, без обзира што је Управни суд поништио то решење, будући да је оно поништено из процесних разлога. Оценио је да није нужно да се у изреци решења наведе прецизан назив повреде, иако је то корисно, већ је довољно да се повреда наведе у образложењу решења, као што је то и учињено у ожалбеном решењу у 6. пасусу на 2. страни. Нашао је да су неосновани наводи жалбе да је декан требало да преиспита одлуку Наставно-научног већа због несагласности одлуке са извештајем Етичке комисије у погледу предложене мере, будући да декан нема надлежност да преиспитује одлуку Наставно-научног већа већ има обавезу да, на основу те одлуке, изрекне једну до мера предвиђених чланом 16. Правилника о раду етичких комисија и Одбора за професионалну етику, а да приликом одређивања врсте мере није везан предлогом Наставно-научног већа и Етичке комисије, већ искључиво одредбама члана 16. наведеног Правилника. Такође је навео да сматра да су у образложењу решења дати довољни разлози за изрицање мере јавне осуде и да су приликом доношења решења узети у обзир тежина повреде, штета која је начињена Универзитету и Факултету, и чињеница да учинилац није предложио никакве активности у сврху отклањања последица повреде Кодекса. Како се решење доноси по службеној дужности, оценио је да нису основани наводи жалбе да образложење оспореног решења не садржи излагање странака. Ценећи наводе жалбе да је иницијални акт од 11.07.2014. године требало одбацити, јер не наводи на коју повреду Кодекса се пријава односи, указао је да су Правилници који уређују ову област донети тек 2016. године, а да до тада поступак утврђивања неакадемског понашања није био уређен аутономним правилима Универзитета, те да се сада важећа правила о обавезној садржини иницијалног акта не могу примењивати на иницијалне акте који су поднети пре ступања на снагу ових Правилника. Налазећи да и остали наводи жалбе нису од утицаја на другачију одлуку, применом одредбе члана 167. став 2. и члана 170. став 1. тачка 2) Закона о општем управном поступку, одлучио је као у диспозитиву оспореног решења.

Одлуком Уставног суда број IУо-107/2020 од 30.06.2020. године, утврђено је да наслов изнад члана 133. у делу који гласи: “и повреде кодекса” и одредбе члана

133. ст. 4. и 5. Статута Универзитета у Београду (“Гласник Универзитета у Београду”, број 201/18, 2017/19, 213/20, 214/20 и 207/20), нису у сагласности са Уставом и законом (1.); да наслов изнад члана 8. који гласи: “поступак одузимања звања због изречене мере јавне осуде за остале повреде Кодекса”, и одредбе чл. 8, 8а и 9. Правилника о поступку утврђивања неакадемског понашања у изради писаних радова (“Гласник Универзитета у Београду” број 193/16, 196/16, 197/17, 199/17, 203/18, 206/18, 212/19 и 214/20), нису у сагласности са Уставом и законом (2.); одбачен је захтев за обуставу извршења појединачних аката, односно радњи предузетих на основу Правилника из тачке 2. (3.).

Одредбом члана 9. Правилника о поступку утврђивања неакадемског понашања у изради писаних радова (“Гласник Универзитета у Београду” број 193/16, 196/16, 197/17, 199/17, 203/18, 206/18, 212/19 и 214/20), прописано је да ће се поступци започети пре ступања на снагу Кодекса и овог Правилника окончати по одредбама Кодекса, Правилника о раду етичких комисија и Одбора за професионалну етику Универзитета у Београду и овог Правилника.

Одредбом члана 60. став 1. Закона о Уставном суду („Службени гласник РС”, број 109/07...103/15), прописано је да се закони и други општи акти за које је одлуком Уставног суда утврђено да нису у сагласности с Уставом, општеприхваћеним правилима међународног права, потврђеним међународним уговорима или законом, не могу примењивати на односе који су настали пре дана објављивања одлуке Уставног суда, ако до тог дана нису правноснажно решени. Одлука Уставног суда број IУо-107/2020 од 30.06.2020. године објављена је у Службеном гласнику Републике Србије, број 79 од 14.07.2022. године.

Како је Одлуком Уставног суда број IУо-107/2020 од 30.06.2020. године, утврђено да цитирана одредба члана 9. Правилника о поступку утврђивања неакадемског понашања у изради писаних радова није у сагласности са Уставом и законом, те како је тужени орган, у конкретном случају, у поступку започетом дописом број ... од 11.07.2014. године (пре ступања на снагу наведеног Правилника), а који поступак није правноснажно решен до дана објављивања поменуте Одлуке Уставног суда, оспорено решење донео применом одредаба наведеног Правилника, Управни суд је нашао да је тужбу ваљало уважити, поништити оспорено решење у тачки 2. диспозитива и предмет вратити надлежном органу на поновно одлучивање.

Са изнетих разлога, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде. У поновном поступку тужени орган ће донети ново, на закону засновано решење, придржавајући се примедба суда изнетих у овој пресуди у року и на начин прописан одредбама члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

Одлуку као у ставу II диспозитива пресуде, Управни суд је донео применом чл. 66. и 67. Закона о управним споровима у вези са чл. 150, 153. и 154. став 1. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11...18/20), на чију сходну примену упућује одредба члана 74. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” бр. 111/09), па су тужиоцу досуђени трошкови на име састава тужбе од стране пуномоћника из реда адвоката у износу од 16.500,00 динара, у складу са тарифном

бројем 43. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", број 121/12...37/21), као и трошкови на име судске таксе на тужбу у износу од 390,00 динара и одуку у износу од 980,00 динара, што укупно износи 17.870,00 динара. Суд тужиоцу није признао трошкове на име састава поднеска од 18.07.2022. године, будући да исти нису били нужни.

Како тужени орган није успео у овом управном спору, суд је применом одредаба чл. 66. и 67. Закона о управним споровима и члана 153. Закона о парничном поступку, који се сходно примењује на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу III диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 23.02.2023. године, 28 У.32280/21

**Записничар,с.р.
Младен Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Тамбурковски Баковић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић**

МД